

Spisovatel J. Kimla obětí Facebook cenzury: “Mám knihy vydané v USA i Itálii. A pak mě někdo zablokuje nebo smaže?! Kdo???” (A my se ptáme, který inteligentní člověk má ještě účet na FB?)

- CZ24 News | 1. března 2020

ČESKO: PŮLNOČNÍ ROZHOVOR „Nikdo nám nebude přikazovat, co a jak se má točit. Na fejsu si taky píšu, co chci, a tam mě najednou někdo viní z porušování pravidel komunity, a buď mě zablokuje, nebo maže. Rozumíte?! Kdo to je? A kdo a čím ho pověřil - vyhodnocovat něčí projevy! Jakou mají kvalifikaci?“ ptá se spisovatel Jiří Kimla. Novodobí cenzori a nositelé jediného správného názoru jsou prý vředem na demokracii. Za skandální považuje handrkování se zdravotními pojišťovnami kvůli léčbě dětí se vzácnou nemocí či postižených. Kimla upozornil, že tabulky sestavuje někdo, kdo se nikdy v rodině nesetkal s hrůzou bezmoci rodičů, kteří nemohou pomoci nemocnému a trpícími dítěti. A prohlásil to za zhůvěřilost nejtěžšího kalibru.

Jednou jste mi řekl, že negativní je, kam jsme se jako společnost po třiceti letech dostali. Zmínil jste, že se vrtáme v minulosti a srovnáváme nesrovnatelné. Upřesněte, prosím, kam „jsme se dostali“? Co tedy považujete za největší chyby vývoje od konce socialismu?

Hned to první, co mě napadlo, nejde napsat. Ale vážně, každá společnost se vyvíjí. Máme lepší techniku než před třiceti roky, sofistikovanější výrobky, v souladu s tím účinnější zdravotní péči, komunikační možnosti, o vesmíru toho víme daleko víc, vyvinuly se smrtonosnější zbraně a podobně. Je otázkou, zda toho člověk využívá nebo nadužívá nebo snad zneužívá. V souvislosti s tímto vývojem jde také lidské myšlení, i když podstata osobnosti člověka zůstává po staletí stejná. Po listopadu nám byla dána nová šance, jak společnost přestavět na principech, které demokracie přináší. Spolu s ekonomickou transformací se společnost silně rozdělila a ukřičení s ostrými lokty za nás začali hovořit. K čemuž jsme jim legálně dopomohli ve volbách. Jejich úkolem bylo a stále je, aby naslouchali lidem ve společnosti, protože, jestli se nemýlím, demokracie znamená vládu lidu a my jsme je zvolili proto, aby vytvářeli zákony pro lidi, a ne pro sebe.

No a jejich mizernou prací, čest výjimkám, vysublimovaly různé pražské kavárny, elity, nevzdělanci, lůza, pravdoláskari, agenti Kremlu a co já vím ještě. Místo respektu k zásadám demokracie si kdekdo ty zásady upravuje k použití svému... jak jsem napsal, ze startovací čáry jsme vystartovali vstříc k novým zítřkům a po trati jsme díky idiotským experimentům zničili školství včetně učňovského. Z armády, která nás má chránit doma, jsme vytvořili expediční sbor pomáhající cizím v zahraničí, nejlépe tam, kde je hodně nafty a nerostných surovin. Z čehož nemáme nic. Pomáháme nastolovat demokracii, a protože demokracie něco stojí, není třeba se ohlížet na lidské životy, s kolaterálními ztrátami se přece počítá. Fabriky se dílem prodaly do zahraničí, dílem vytunelovaly a z ateisticky založeného státu platíme miliardy za majetek církvím, kterým už od Josefa II. nedisponovaly. Mohl bych pokračovat a vyjmenovávat další chronicky známé oblasti... nechci být špatným prorokem, ale to poničené školství a armáda nás bude v blízké budoucnosti hodně, hodně mrzet.

Politolog Michal Klíma pro Seznam.cz napsal, že „v některých zemích střední Evropy dochází v posledním desetiletí k erozi demokracie“. Co si o tom myslíte? Ztrácíme tedy tři

dekády po obnově demokracie její podstatu? Proč ano, či ne?

Já to nečetl, ale doufám, že politolog ty země vyjmenoval a popsal důvod, proč se tak domnívá. Ty pochyby o demokracii podle mě spočívají v tom, že lidé si nechtějí naslouchat, chybí jim sebekritika a sebereflexe. Demokracie svou podstatu nikdy neztratí a ani nemůže, protože jinak to není demokracie, ale nějaký paskvil. No a my se k těm paskvilům zdárně přibližujeme. Podle mě – teď dostanu do úst nebo někam tam – je cesta v povinných volbách. Svolávat po volbách demonstrace proti volbám v té podobě, v jaké je máme, vypadá sice úderně, ale je to právě ta cesta k paskvilu, na jehož konci bude převrat a postupně odstranění užiteční idioti, aby moc přešla do rukou těm, kteří jsou hybateli v kuloárech. Politické mrtvoly toužící po uchopení moci. Jestli toto je demokracie?

Právě sousloví ohrožení demokracie slýcháme v poslední době často. Z úst organizátorů demonstrací, kvůli ohrožení svobody slova a odsuzování cizích názorů, v souvislosti se zákony, které vláda schvaluje, kvůli zásahům z Evropské unie... a mohla bych pokračovat. Stalo se ohrožení demokracie zneužíváním pojmem kdekoho, který se používá podle potřeby?

Slýcháme leccos z úst povolaných i méně povolaných. Já už jsem starší kluk, který pamatuje ještě jako robě prezidenta Gottwalda a všechny další po něm. Pamatuji také řadu předsedů vlád a premiérů, zástupy ministrů a jiných politiků. Proto bych doporučoval, aby si organizátoři všech těch akcí důkladně prostudovali naše moderní dějiny od roku 1918 a přišli s návrhy, které by na základě těch zkušeností mohli přetavit do zlepšení života celé společnosti. Ale to bych asi chtěl moc.

Jednou jste mi odpověděl: „Nadzvedávají mě komise a dohlížejí, zda náhodou nešíříme dezinformace, zda jsme politicky nebo rasově korektní, zda naše výrazové prostředky jsou v souladu s přesvědčením těch komisařů. Na sociálních sítích dávají uživatelům za jejich názory zaracha. To se mně krutě nelíbí, že někdo rází jedinou správnou pravdu, kterou vnucuje ostatním, nebo se dokonce snaží oponenty ostrakizovat.“ Je pravda, že jsem nedávno na reportáži zaslechla mluvit dva politiky o tom, že jim Facebook opět zablokoval účet, a docela se tomu nasmáli. Kde podle vás tkví kořeny odsuzování odlišného názoru a neschopnost je respektovat?

Byly to listopadové události, v nichž se kromě svobodných voleb volalo i po svobodě slova. A teď mě bude nějaká komise usměrňovat, co a jak mám psát? Mám pár knih vydaných ve Spojených státech i Itálii a nikdo mně ani slovem nenaznačil, že je něco špatně. Píšu, jak chci a co chci. Buď se moje texty budou lidem líbit, anebo ne. Já je přece nebudu nutit, aby se jim líbily. Pokud se někomu nebudou líbit filmové scénáře, které spolupíšu, tak prostě do kina nepůjde. Ale nikdo nám nebude přikazovat, co a jak se má točit. Na fejsu si taky píšu, co chci, a tam mě najednou někdo viní z porušování pravidel komunity, a buď mě zablokuje, nebo maže. Rozumíte?! Kdo to je? A kdo a čím ho pověřil – vyhodnocovat něčí projevy! Jakou mají kvalifikaci? To je vřed na demokracii, tihle novodobí cenzori a nositelé jediného správného názoru.

Jakou roli v tom hraje internet?

Internet je dnes nedílnou součástí našeho života a já ho sám osobně považuji za jeden z největších vynálezů lidstva. Může být dobrým sluhou, ale zrovna tak zlým pánem. Jak kdo za čím stojí, jak kdo s ním nakládá. Pokud se ho chopí zlá hlava, může nadělat velké škody, chytrá hlava zase pomoci miliardám lidí.

Domníváte se, že je v České republice možné či vhodné realizovat takzvanou přímou demokracii například tak, jak je to mu ve Švýcarsku? Byla by pro Čechy lepší?

Osobně jsem o tom přesvědčen. Referenda jsou správnou cestou.

Jak byste shrnul to, co se za poslední tři desetiletí dělo v české politice? U moci se střídaly ODS, ČSSD, řešila se privatizace, lobbying. Co politikům uniklo a uniká?

Uniká jim, že dělají pro lidi této společnosti, a ne pro sebe a své kamarádky.

Kterou z kauz v tomto období považujete za nejzásadnější? Po které vám stále zůstává pachuť v ústech?

Církevní restituce. Ty nevydýchám nikdy.

„Co je špatně, je, když u nějakého nemocného odmítají zdravotní pojišťovny hradit léčbu, protože náklady jsou vysoké nebo choroba není možná léčit tabulkově. Nebo když postižení pacienti nemají nárok na invalidní pomůcky a na nemocné děti se vyhláší sbírky. Tam je potřeba bezodkladně startovat. Je taky třeba umravnit nekalé exekuce, co nejtvrději trestat ty, kteří se dopouštějí násilí a podvodů na bezbranných. Politici by se měli chovat tak, aby svoboda našich občanů nekončila u svobody jiných,“ vypočítal jste jednou. Jak je možné, že se na podobné věci během třiceti let zapomnělo? Exekuce... hrazení drahé léčby rodičům dětí, kteří si to nemohou dovolit? Důstojný důchod? A proč je tak těžké dohodnout se a prosadit řešení?

Vidíte sama, co se změnilo. Exekuce je kapitola sama pro sebe. Vylepšovat si životní standard obíráním chudáků nebo nešťastníků zkrátka není můj šálek keřfu. Skandální je také handrkovat se se zdravotními pojišťovnami, zda lze, nebo nelze léčit dítě se vzácnou chorobou nebo postižené dítě. Kdo ty tabulky sestavuje, asi se nikdy v rodině nesetkal s tou hrůzou, kdy nemocné či postižené děti trpí, a jejich rodiče jsou bezmocní, protože léčba jejich dítěte se nevejde do tabulek. To považuji za zhůvěřilost nejtěžšího kalibru. Anebo drahá léčba a na nemocného jsou sbírky. Krucinál, kde to jsme? Důchody? Když někdo zaplatí vysoký nájem a z důchodu mu toho nezbyde moc, tak je to taky špatně. A proč je tak těžké prosadit řešení? Protože není vůle! Kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody.

Jak zpětně vidíte vládní působení dvou zásadních osobností polistopadového dění: tedy Václava Klause a Miloše Zemana? Za co byste každého z nich pochválil a za co naopak pokáral?

Rozzářila jste mou líc. Představa, jak kárám pány Klause a Zemana, je hodně komická. A jak by se mnou rychle vycouvali, je už bez představy. Oba jsou silnými lídry a řešili a ještě jeden dnes v prezidentské funkci řeší problematiku, kterou má v gesci. Já si je nedovolím hodnotit, protože nemám informace. Ty běžné z tisku nebo televize musím brát s rezervou. Takže Václavu Klausovi by asi bylo určitě možno vyčíst jeho amnestii, to se mně pranic nelíbilo, druhého prezidenta bych pokáral za jeho postoj k zahraničnímu angažmá našich vojáků v zahraničí. Ale jen z dálky, aby mě nepřetřel holí.

Československá a česká historie má osobnosti, jejichž jména vyvolávají respekt a obdiv. Namátkou například Tomáš Garrigue Masaryk, Václav Havel... obdiv i politických konkurentů si nyní vysloužil zesnulý předseda Senátu Jaroslav Kubera. Jistě se i oni neobejdou bez kritiky, ale domníváte se, že dnešní politika má podobně silné osobnosti, na něž budou generace v budoucnu hrdé?

Nejsem futurolog, ani Nostradamus, nevím, co příští generace budou vyznávat. Dobrý politik se rodí dlouho a měl by začít od komunálu. Právě Jaroslav Kubera toho byl příkladem. A na něm je možno

demonstrovat, že to byl normální chlap vzešlý z komunální politiky, který měl rád svou rodinu a byl na české politické poměry i náramně vtipný. Byl to člověk z masa a krve, který měl vedle dobrých vlastností i špatné, nehrál si na poloboha a uměl naslouchat. Vůbec mi nevadilo, že je z jiné strany, než jsem kdy volil, a uměl jsem ocenit, že dokázal diskutovat i se svými politickými konkurenty věcně a se snahou kompromisu.

Politiky, kteří by i do budoucna mohli zanechat výraznou stopu, máme, necháme je vyžrát. Můj tajný tip je generál Blaško (Hynek, europoslanec SPD, pozn. red.), ale určitě je i řada dalších, jejichž čas přijde.

Nakolik je podle vás podstatné, aby mladší generace znala veškeré souvislosti politiky právě posledních tří dekád včetně sametové revoluce? A předáváme informace tak, aby nebyli nuceni si historii zopakovat?

No, právě... zapálení mladíci a mladice mě školí, jak to bylo za socialismu. Já nebyl jiný, míval jsem dlouhé diskuse s tátou, který přežil koncentrák, a mámou, která přežila německý lág a totální nasazení v chemičce, která byla Spojenci několikrát bombardována. Věděl jsem prd a snažil jsem je přesvědčit, že dnes je to jiné... posílám hlubokou omluvu na druhý břeh oběma i dalším, kteří prošli peklem německého řádění. Mladší generace má možnost ještě naslouchat posledním žijícím, pak je všechno v rukou historiků. Přál bych si, aby maximálně objektivních.

Objevují se videa - ankety, jak studenti špatně odpovídají na nejdůležitější data historie země. Podceňujeme je, nebo je to tvrdá realita? Jaká je vaše zkušenost?

Neřekl bych, že současní studenti jsou jiní než dříve. Je to jen úpadek našeho školství. Někdo by měl dostat pořádně na prdel, ale protože jsem slušně vychovaný mladý muž, tak řeknu na zadek. Mládež je naše budoucnost, má nám být jedno, že je obětí neuvěřitelně debilních experimentů? Odpovězte si sami.

Připomněl jste také v rámci vrtání v minulosti, že se nepromítají záběry, jak Václavák praskající ve švech ochotně hajloval, jak byl narvaný Václavák i Staromák v únoru. Jak ochotně se podepisovala Anticharta... Proč je důležité promítat i takové záběry?

Protože i to je součást naší historie. Nezavírejme oči, vysvětlujme! Se znalostí, bez emocí a objektivně.

Právě probíhá volba do Rady České televize. Který z kandidátů je vám sympatický a proč?

Čirou náhodou jsem se dostal k Hance Lipovské. V řadě věcí jsem někde jinde, ale zaujala mě svou fundovaností a ochotou se pustit čistit smradlavé bahno. A z řevu, který se kolem ní strhl, je mně sympatická dvojnásob. A Rada České televize potřebuje kvalitní ekonomy jako sůl!

Co říci k vývoji ve veřejnoprávní televizi od konce socialismu? Řekl jste, že by současný systém potřeboval změnu. Jakou? V poplatcích? Kontrole? Ve vedení?

Veřejnoprávní televize se nám nějak zapouzdrila. Vedle ČT2, kde lze sledovat zajímavé pořady, jsou i kanály, jejichž sledování je bobříkem odvahy a nebetyčné shovívavosti či masochismu. Zrovna dnes jsem potkal souseda, a po krátkém pozdravu se řeč stočila na politiku. S podrážděním mě informoval, že na Českou televizi nemůže koukat a z ČT24 má osypky. Co na to říct? Ryba smrdí od hlavy. Přeberte si to, jak chcete!

Na závěr takový tip: O čem si myslíte, že budou rozhovory za dalších třicet let? A o čem by být neměly?

Za třicet let už budu instant. Jen bych chtěl, aby moje děti a jejich děti četly nebo psaly rozhovory o něčem příjemnějším.